

Els ministres passegen

Per fi! La impressionant, moderna i caríssima nova seu del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, orgull i maldecap del president eivissenc, Antoni Marí, tindrà una estrena de luxe. Dilluns 21 de juliol els governs d'Aznar i de Jospin hi faran la primera reunió conjunta de treball, després de l'arribada al poder dels socialistes francesos. Evidentment, el ministre Abel Matutes és qui ha servit en safata de plata al seu col·lega de partit aquesta cimera hispano-francesa, que, si més no, servirà per presumir d'edifici i superar les crítiques al president pitius d'haver estirat més el braç que la màniga en la construcció de la seu del consell.

Però a part d'això la cimera ha de servir per moltes més coses. Primer de tot, perquè els ministres dels dos governs es vegin cara a cara, ja que fins ara no han tingut cap oportunitat de reunir-se a soles. I també hauria de servir, per descomptat, per solucionar temes pendents, encara que els resultats concrets de la cimera dependran de la voluntat política dels dos governs d'arribar a acords.

Perquè no hi ha dubte que en la relació hispano-francesa hi ha molts dossiers oberts (pagesos i camioners, TGV, OTAN, Algèria...) i se n'haurien d'obrir més (llengua catalana, Barcelona 2004...) Val la pena recordar als ministres –modestament– alguns dels deures pendents. L'absència dels dos primers ministres –José María Aznar i Lionel Jospin no aniran a Eivissa–, serà un avantatge perquè podran treballar amb la tranquil·litat de no haver de dedicar tant de temps al protocol. Fins i tot, abans de les sessions de treball tindran temps de fer un passeig en barca que els ha preparat l'Abel Matutes...

A la reunió, hi aniran catorze ministres, set de cada govern, segons les últimes previsions. Seran els titulars d'Exteriors, Interior, Justícia, Defensa, Transports, Cultura i, per descomptat, Agricultura. Loyola de Palacio per part espanyola i Louis Le Pensec per part francesa, es miraran a la cara, agafaran forces i començaran a discutir sobre els assalts dels pagesos francesos als camions espanyols carregats de fruites i hortalisses. Ja vam comentar-ho en l'anàlisi de la setmana passada i no cal afegir gaires coses

més, sobretot perquè la mateixa comissió europea ja ha cridat l'alto dues vegades al govern de París. Però aquests dos, De Palacio i Le Pensec, estan condemnats a aprofitar el temps a Eivissa sense relaxar-se gaire.

Abel Matutes també té feina, perquè a part de fer d'amfitrió ha d'aconseguir que el seu col·lega Hubert Védrine concreti quin collons de política té París en relació amb Algèria. Es un fet que Alacant està a 28 minuts d'avió d'Alger, la capital d'un país en situació gairebé de guerra civil. El "dret" històric de França a fixar la política de la

Unió Europea en relació amb el Magrib no l'autoritza a fer-ho sense comptar amb els altres –que, sigui dit de passada, també tenen interessos a la regió: el gasoducte Magrib-Europa, posem per cas.

Hi ha més coses. El TGV Barcelona-la Jonquera, per exemple. Tant Madrid com París competeixen per veure qui triga més a fer arribar la via d'alta velocitat a la frontera. No hi haurà bon *feeling* entre Arias Salgado i el seu homòleg Jean-Claude Gayssot: Arias acaba d'adjudicar la segona llicència de telefonia amb fils a un consorci hispano-italià i ha desestimat l'oferta de France Télécom, i a més a més el ministre espanyol és de dretes i el francès, del partit comunista. Mala peça. No trobaran el moment d'acabar el passeig en barca.

Els de Defensa parlaran de com fer la complicada integració de França i Espanya a l'estructura militar de l'OTAN, plena d'entrebancs i problemes d'orgull "nacional", i els d'Interior i Justícia tindran tema de sobres amb ETA... Tot molt previsible. Però hi ha uns altres temes llastimosament poc probables, com la implicació dels governs de Madrid i París en la normalització del català: una de les assignatures pendents més clamoroses que ja toca superar. Només cal posar el mateix interès que dediquen a la promoció del francès o el castellà. Però els ministres d'Ensenyament, casum l'olla, no van a Eivissa.

Almenys, seria tot un detall que la pintoresca ministra espanyola de Cultura aconseguís el suport del seu col·lega francès per a la candidatura de Barcelona a la capitalitat cultural europea del 2001 i al Fòrum Universal de les Cultures del 2004. ■

JORDI FORTUNY

“No hi ha dubte que en la relació hispano-francesa hi ha molts dossiers oberts (pagesos i camioners, TGV, OTAN, Algèria...) i se n'haurien d'obrir més: llengua catalana, Barcelona 2004...”